

Исты-те примѣчанія може да ся противопредложатъ на Латины-те, и спроти ферманы-те Султанъ Омаровъ (1213) и Султанъ Ахмедъ-Алесрефовъ (1277). Ето що казватъ Лѣтописи-те за времена-та подиръ Султанъ Селадиново-то царствованіе, “ У Іерусалимъ существувають около двадесять церкви и монастыри отъ Греческо-то время. Перва и найкрѣпка отъ вси-те е Божигробската (создана, какъ-то ся каза уже, отъ цариградски-те Самодержцы) на коя-то ходять всяка година много поклоницы отъ всяко мѣсто на Воскресеніе. Сіонска-та Церква, принадлежаща на Френцы-те .. Церква-та СВ. Іакова, коя-то инакъ е Монастырь на-Арменцы-те.... обвѣсима-та Церква Алмусалабе коя-то пренадежи на Кюржы-те вонъ отъ Іерусалимъ на западна страна, сама-та коя-то днесъ ся казва Церква СВ. Креста)... тѣи четири Церкви са столпове на христіаны-те....”

Тука списателя на-отговора гледа като важно оно що казва Г. Боре, какъ священни-те тѣи Мѣста ся продадоха отъ единъ Султанинъ околъ лѣто 1315 (смотри, колко непредѣлно ся относя това нѣгово сказаніе) на Роберта Царя Сикелійскаго и на супруга-та му.

На това обстоятелство слѣдствовать две разсмотрѣнія; 1) ако дума за нѣкой храмъ, както церква-та Сіонска, храмъ, принадлежащій всякога на Френцы-те, и кои-то Царь